

KUVIA ELÄMÄSTÄ

Kun puhutaan maaorjuudesta Venäjän elämässä yleensä ja eritoten Venäjän maaseudulla, niin meikäläiset liberaalit esittävät vastalauseensa, erikoisesti ne liberaalit, jotka mielellään tekeytyvät miltei marxilaisiksi. Että mitä maaorjuutta nyt muka enää XX vuosisadan Venäjällä on! Se on vain — pelkkää „agitaatiota”...

Ja joka askeleella tavataan kuitenkin hämmästyttävän räikeitä kuvia maaorjuudesta nykyisellä Venäjän maaseudulla, ja vain „kärsimään tottuneen” venäläisen pieneläjän kirottu pinttyneisyys panee hänet kulkemaan välinpitämättömänä tuollaisten kuvien ohi.

Tässä eräs niistä, olemme lainanneet sen Tshernigovin kuvernementin zemstvokokouksen virallisesta kokoelmasta, joka sisältää sen päätökset 10 vuoden, vuosien 1900—1909 väliseltä ajalta.

„Zemstvolaitoksemme mustana pilkkuna”, kirjoittaa hra Hizhnjakov („Russkoje Bogatstvo”) tämän johdosta, „on se, että *nykypäiviin saakka* on säilynyt arkaistinen tapa pitää kylätiet kunnossa luontoisverotuksen avulla... Paitsi sitä, että se on jo perin epäkohtuullista, että tätä räsitusta suorittavat yksinomaisesti vain talonpojat,... suuttumusta herättää myös itse tämän räsituksen suoritustapa. Lumen sulamisen ja koviin kaatosateiden jälkeen kylänvanhimmat, tavallisesti maalaispoliisin kiukkuisesta käskystä, „hätistävät kansaa”, kuten meillä tavataan sanoa, kunnostamaan tietä. Työt tehdään aivan tolkkuttomasti, teitä ei tasoiteta, ei anneta minkäänlaisia teknillisiä ohjeita. Olen joutunut näkemään sellaista työntekoa, sitä suoritettiin erikoisen energisesti — maalaispoliisit kiljuivat uhkaavasti ja *hoputtivat kuhnustelevia nagaikan iskuilla*. Se oli loppukesällä, kun odoteltiin kuvernöörin ajan viittä ohi... Noin kolmen virstan pituiselle tiejaksolle oli ajettu lähes 50 miestä ja naista lapioineen. Maalaispoliisien käskystä he kaivoivat aivan tarpeettomia ojia, jotka sitten piti luoda umpeen... Ja miltei 50-vuotisen olemassaolonsa aikana meidän zemstvomme ei ole ainoastaan ollut huolehtimatta siitä, että talonpoikaisväestö olisi vapautettu tällaisesta räsituksesta, *vaan se on yhä lisännyt tätä taakkaa...*”

Tämä zemstvo, samoin kuin kaikki muutkin Venäjän zemstvod, on tilanherrojen zemstvo.

Tilanherrat siis suurentavat entisestään talonpoikain ikivanhaa „rasitusta”. Tilanherrojen käskystä maalaispoliisit ja kylänvanhimmat „hätistävät kansaa” töihin pakottaen sadat talonpojat keskeyttämään työt omassa taloudessaan ja „kaivamaan tarpeettomia oja” „aivan tolkuttomasti” ja „hoputtavat kuhnustelevia nagaikan iskuilla”.

Siinä juuri ovatkin Purishkevitchien, Markovien ja kumpp. vallan juuret. Ja kuinka iljettävän tekopyhiä meidän silotellut, säädylliset, lojaalisen reformistiset liberaaliset ohjelmamme ovatkaan, kun niitä rinnastetaan noihin juuriin!

„Pravda” № 149,
heinäkuun 2 pnd 1913
Allekirjoitus: T—in

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
